

2019 Petrat's On Tour i Nederland og Nordtyskland.

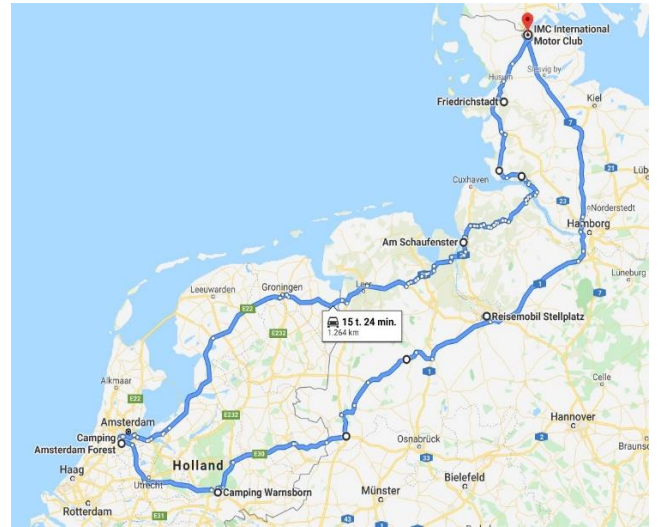
Da vi så, at der var en hedeølge undervejs, fik vi hurtigt planlagt en tur i det Nord-Østlige Tyskland. Bl.a. til Peenemünde og Berlin, hvor vi ville nyde de varme og solrige dage, og vi blev ikke skuffede 😊 😊.

Vores næste plan var, at tage nogle dage til Alsace og besøge vore tyske venner i Pretzfeld sidst i september 😊. (Det blev en fantastisk dejlig september-tur, med flot solskin. 😊)

Nu hvor vi er i starten af oktober, og vi har talt om, at tage en tur sidst i oktober, efter vores 4 barnebarn er blevet døbt 😊. Så jeg er begyndt, at planlægge en 9 dages tur, og denne gang vil vi tage den modsatte retning i Nordtyskland, og tage 4 dage i Nederlandene, heraf 2 i Holland.

(Kun 2 regioner hedder Holland, [se mere her](#))

Det kunne være spændende, at få et par dage i Amsterdam, så vi med vores cykler, kan komme rundt og se den flotte og spændende by med de mange kanaler 😊. Vi er spændte på hvordan vejret arter sig, men som de siger i Tyskland: Der findes ikke dårligt vejr, kun dårlig påklædning. 😊 Søndag har vi været til Ivy Alina's barnedåb hos Marilena & Kasper i Haderslev. Det var en dejlig dag, som vi nød i selskab med den lille familie og deres gæster. Da vi kom hjem, begyndte Karin at "skrante" og i løbet af natten måtte vi konstatere, at vi var nødt til at udsætte turen en dag, så hun kunne komme til læge 🙄. Vi håber, at hun har det bedre i morgen. 😊

Udkast til turen 🗺️

tirsdag, den 22. oktober 2019:

Etape 1: Flensburg til Bremen (D)

Afgang: 37.174 km - Ankomst: 37.449 km - Dagens etape: 275 km.

Da Karin vågnede, følte hun sig klar til at tage af sted på turen til Holland 😊. Vi fik pakket tingene i bilen og efter indkøb af lidt fornødenheder, kunne vi køre fra IMC kl. 11.00. Vi fik tanket inden, vi kørte ud på A7 mod Hamburg. Trafikken var moderat, og med autopiloten på 90 km/h gik det hurtigt mod Hamburg, hvor trafikken blev tæt, og lastbilerne begyndte at blinke med Advarselsblinkene i de 2 højre baner. Da vi jo kun er en personbil, under 3500 kg, fortsatte vi i 3. bane og kunne "vinke til" lastbilerne, der holdt i de 2 højre baner 😊. Det gik "legende let" ned mod Elbtunnel, hvor vi kunne køre ind i det højre tunnelrørs yderbane, og fortsætte forbi lastbilerne 🙄.

Undervejs mod Bremen

Nu kunne vi igen sætte hastigheden op til 90 km/h på A7 og videre på A1 mod Bremen, hvor vi efter 3 ½ time kunne parkere Camperen på "[Reisemobilstellplatz am Kuhhirten](#)". Efter en rejsegilde øl gik vi en lille tur ned til [Personfærgen \(Sielwallfähre\)](#), som sejler over floden Weser 😊. En pludselig indskydelse og det flotte solskinsvejr gjorde, at vi tog færgen over til den anden side, hvor vi fulgte Weser Radweg ind mod Altstadt. Fremme ved [Schnoorviertel](#) gik vi gennem den lille bydels smalle gader og nød stemningen og de flotte gamle huse. Efter Schnoorviertel fortsatte vi ind i Altstadt, hvor der var "[Ischa Freimaak](#)" 😊 på pladsen "Am Markt" ved skulpturen "[Die Bremer Stadtmusikanten](#)".

(Se efterskrift her på side 6)

Sielwallfähre

Efter at have kigget lidt, nød vi en Bratwurst, inden vi satte kursen langs "den anden side af Weser" tilbage mod Camperen, hvor vi hyggede os resten af dagen.

Fra Schnoorviertel

Fra Ischa Freimaak

onsdag, den 23. oktober 2019:

Etape 2: Bremen til Arnhem (NL)

Ankomst: 37.736 km - Dagens etape: 287 km. Turen indtil nu: 562 km.

Karin havde det bedre, og hostede næsten ikke i morges. Ca. kl. 09.30 kørte vi fra Camperpladsen og over broen og ind gennem "Miljøzonen" i Bremen, og videre ud til A1. Vi fulgte A1 til afkørslen mod Cloppenburg. Vi jokede lidt med, hvor ligger Peek, men vi skulle jo ikke handle (*Peek & Cloppenburg*), så vi kørte udenom Cloppenburg og videre ad B213. Kort før Nordhorn kørte vi igen på Autobahnen, og kunne kl. 12.00 kørte ind i Nederland (*Holland*), hvor vi fortsatte på A1 mod Amsterdam. Vi havde et dejligt solskinsvejr og 15 °C, og nød udsynet over de store marker med kreaturer, hvor brede veje snoede sig gennem landskabet. Ved Apeldorn drejede vi fra A1 og satte kursen mod Arnhem og "[Camping Warnsborn](#)", hvor vi kl. 13.35 kunne finde os en plads i solen, og nyde vores "rejsegilde øl" 😊. Mens Karin gjorde frokosten klar, fik jeg cyklerne taget af stativet og Chico's vogn gjort klar, så vi efter frokosten kunne cykle en tur til Arnhem. Vi kørte igennem skoven rundt om campingpladsen og forbi Krigerkirkegården Oosterbeek, og videre frem til "[Airborne Museum Hartenstein](#)", hvor de allierede øverstbefalende i "[Operation Marketgarden](#)" havde haft hovedkvarter i 1945. (Mange har nok set filmen "A Bridge to far"). Vi gik rundt om museet, inden vi fortsatte ind mod Arnhem centrum, hvor vi kørte langs bredden af "Nederrijn" og frem til det sted, hvor de allierede ikke erobrede broen. (Men senere bombede den) Vi fortsatte ad cykelvejene, med utrolig mange cyklister (uden cykel-

Befrielsesmonument

hjem), ind i centrum og forbi det store trafikcentrum med banegård, busstation og station for Troljebusser. Vi satte nu kursen tilbage mod campingpladsen og kunne nyde udsynet over store rekreative områder, inden vi var fremme ved Camperen, hvor vi slappede af resten af dagen 😊.

Klar til cykeltur

Airborne Museum Hartenstein

Broen ved Arnhem (Ny)

Domkirken i Arnhem

torsdag, den 24. oktober 2019:

Etape 3: Arnhem til Amsterdam-Aalsmeer (NL)

Ankomst: 37.836 km - Dagens etape: 100 km. Turen indtil nu: 662 km.

Karin havde ikke sovet så godt, så vi blev liggende til kl. 8.40. Vi tog os god tid og hyggede os, indtil vi kl. 10.20 vinkede til værtsparret, da vi kørte ud fra den dejlige Campingplads. Efter en kort tur kørte vi ind på motorvejen mod Utrecht, og ved Utrecht blev det 5 sporet på Ring-motorvejen og op mod Amsterdam. Vi tog det med ro og nød udsynet til vindmøller og de rige fugleliv, der var ved kanalerne. Fremme ved Amstelveen drejede vi fra motorvejen og kørte ad mindre veje, gennem boligkvarterer, frem til campingpladsen "[Het Amsterdamse Bos](#)" hvor vi kl. 11.45, kunne finde en af de befæstede pladser, med udsyn til en lille sø. Lidt over middag fik vi en mindre regnbyge, men da den var overstået, kiggede solen frem, og vi blev enige om, at tage ind til Amsterdam centrum,

Set undervejs

Centraalstation

Masser af mennesker på gaden

Kongeslottet Dam

med hhv. bus og Metro. Efter at have oset rundt i Amsterdams gader, hvor der var sort af mennesker, og fået os en lille forfriskning på en fortovs Cafe ☺, fandt vi tilbage til Centraalstation, hvor vi fandt Metroen og satte kursen mod Station Zuid, hvor vi skiftede til bus 55, som kørte os til Amstelveen. Vel tilbage ved camperen hyggede vi os resten af dagen.

Der Julepyntes

Ved Grachten "Singel"

Cykelparkering

fredag, den 25. oktober 2019:

Vi blev i Amsterdam-Aalsmeer

Karin var kvik til morgen og oppe (måske en enlig svale), da jeg kom tilbage fra morgentoilette. Vi havde besluttet os for ,at tage en slappedag, og imens vi spiste morgenmad, kom der en lille regnbyge. Senere tittede solen frem, og vi gik en tur til det lille indkøbscenter i Westwijk, hvor vi handlede lidt fornødenheder ☺. Efter gåturen på 7,5 km hyggede vi os resten af dagen med krydsord, læsning og afslapning. ☺ ☺

Camping "Het Amsterdamsebos"

lørdag, den 26. oktober 2019:

Etape 4: Amsterdam til Bremerhaven (D)

Ankomst: 38.206 km - Dagens etape: 370 km. Turen indtil nu: 1.032 km.

Undervejs

Karin havde det bedre til morgen, og var ude med Chico, da jeg kom tilbage efter morgens gøremål. Kl. 09.50 kunne vi køre ud fra campingpladsen, efter et par dejlige dage i Amsterdam. Vi kørte forbi [Shiphool](#) flyvepladsens store arealer og kunne se de store maskiner køre på jorden og en enkelt, der startede. Ude på motorvejen blev vi overraskede over at trafikken på en almindelig lørdag, men der var også 6 baner i hver retning, 2 x 3 baner, hvor de lå adskilte med en græsribat. De 3 midterste var til gennemkørsel, og de 3 til højre var der hvor sidevejene gik til og fra. Meget smart, at vi slap for tilkørselstrafikken, da vi skulle

køre langt. Mens vi kørte ud over det flade land, nød vi kanalerne, der omkransede de store marker med græssende kvæg. Et sted kunne vi se ca. 20 store gå på en græsmark for at fange føde. Motorvejen førte os op langs østsiden af [Ijsselmeer](#), og vi kørte over "klapbroer" på motorvejen. (Det er vist kun i Holland man har den slags) ☺. Vi så store flokke af fugle med hvidt bryst og sorte vinger, der sad på markerne, mon det er Viber på træk mod syd? Længere mod nord var landmændene godt i gang med store maskiner til kartoffelhøsten. Da vi kom frem til Groningen, besluttede vi os for at fortsætte til Bremerhaven, og kunne kl. 13.00 køre over grænsen til Tyskland i 17 °C.

Bil sat på anhængertrækket

Nybyggeri i Groningen

Udsmykning med motorvejen

Velkomsten til Tyskland bestod af et vejarbejde, som spærrede Autobahnen, og sendte os ud på en omkørsel ad mindre veje, indtil vi igen kunne fortsætte på A31 mod nord ☺. Et sted så vi en helt hvid ko gå bagefter de andre køer i en flok. Vi tror, den syntes den var noget særligt, for den gik næsten, som når man ser "modeller", der går på Catwalken ☺. Det var ikke fordi, vi var ved at få hedeslag, selvom temperaturen, kort før vi nåede Bremerhaven, nåede op på 19 °C. Fremme ved Bremerhaven blev vi ledt gennem den sydlige del af byen og ned mod fiskerihavnen, hvor vi fandt "[Stellplatz am Fischereihafen](#)". Sidst på eftermiddagen gik vi en tur ind langs havnen, til Schaufenster Fischereihafen, hvor vi gik ind på Restaurant Richard's. ☺

Klapbro på Motorvej

Her fik vi turens første varme mad, bestående af en lækker "Krabben, Sahne Suppe" og "Richard´s Fischplatte mit Bratkartoffel" 😊. Godt mætte "vraltede" vi ud langs havnen til Camperen, hvor vi efter "En lille En" slappede af resten af dagen.

Udsigt fra Camperpladsen

Schaufenster Fischereihafen

søndag, den 27. oktober 2019:

Etape 5: Bremerhaven til Friedrichstadt (D)

Ankomst: 38.422 km - Dagens etape: 216 km. Turen indtil nu: 1.248 km.

Karin siger, at hun har det meget bedre, men det tror jeg ikke på, for hun har hostet hele natten. Da det samtidig regnede og blæste, så camperen rystede, var vi vågne mange gange 😊. Nå skidt, camperen havde ikke flyttet sig, da vi vågnede – Det var kun mine Glocs, som lå ovre bag camperen. Efter rundstykkerne gjorde vi klar til at tage videre mod "Nordfriislon" (Platt). GPS'en startede

Her serveres mad

med at drille os, idet den fortalte, at både den ene og den anden vej var spærret, og at omkørslen ville være 1274 km 😊. Det troede vi ikke på, så uden at tænke på GPS'en, satte vi kursen ad A27 mod Cuxhaven og videre ad B73 mod Wischhafen. Vi kørte gennem et meget fladt landskab, men vi kunne se, at markerne var i bølger. Vi blev enige om, at det nok var for at sikre at regnvandet lettere løb ud til de mange små kanaler, hvor vandet stod højt.

Færgeløjet i Wischhafen

Vi fandt [færgen i Wischhafen](#) og efter at have betalt 19 €, kunne vi sejle med over mod Glückstadt på nordsiden af Elben. På vej mod Brunsbüttel kørte vi forbi [Atomkraftværk Brokdorf](#) (Lukker 2021). Efter en enkelt omkørsel kom vi frem til Tönning, hvor vi kørte ud til Campingpladsen, som har 2 camperplads-afdelinger med udsigt ud over Ejderen. Vejret taget i betragtning, blev vi enige om at [Tönning](#), nok var for kedelig at besøge, og fortsatte i stedet mod [Friedrichstadt](#), hvor vi kørte ind på "[Camperplads Am Halbmond](#)", og fandt plads "5 Molly". Camperpladsen ligger klemmt inde mellem dæmningen på nordsiden af Ejderen og Friedrichstadt. Om eftermiddagen gik vi en tur ind i Friedrichstadt, hvor vi nød kanalerne og de flotte huse. Der var ikke mange turister i byen, og forretningerne var lukkede, men flere cafeer og restauranter var åbne. Vel tilbage ved Camperen stod den på hygge og afslapning resten af dagen.

På gåtur i Friedrichstadt

Kik over til Camperen på Stellplatz "Am Halbmond"

Die Bremer Stadtmusikanten

Et eventyr af Brødrene Grimm

Der var engang en mand, som havde et æsel. Det havde i mange år båret sække til møllen, men nu begyndte dets kræfter at tage af, så det blev mere og mere udueligt til sit arbejde. Manden tænkte da på at skaffe sig af med det, men æslet mærkede nok, fra hvad kant vinden blæste, og begav sig på vej til byen, fordi den tænkte, at kunne den ikke blive andet, kunne den nok blive spillemand der. Da den havde gået en lille tid, traf den en jagthund, som lå og gispede. "Hvad er der i vejen," spurgte æslet. "Jeg bliver svagere for hver dag, der går," svarede hunden, "det kommer jo med alderen. Og nu vil min herre slå mig ihjel, fordi han ikke kan bruge mig på jagt. Så løb jeg min vej." - "Ved du hvad," sagde æslet, "du skulle gå med mig til Bremen og blive spillemand. Jeg spiller på lut og du slår på tromme." Hunden syntes godt om forslaget, og de gik videre sammen. Kort efter kom de forbi en kat, som lå på vejen og skar de ynkeligste ansigter. "Hvad er der gået dig imod, dit gamle flødeskæg," sagde æslet. "Hvem kan være i godt humør, når alting går skævt for en," svarede katten, "fordi jeg nu er blevet gammel og hellere vil ligge bag ovnen og spinde end fange mus, har min frue i sinde at drukne mig. Jeg løb min vej, men nu er gode råd rigtignok dyre." - "Gå med os til Bremen og bliv spillemand," sagde æslet. Katten var villig til det, og de begav sig alle tre på vej. Kort efter kom de tre landstrygere forbi en gård, hvor der sad en hane og galede af alle livsens kræfter. "Du skriger jo, så det går gennem marv og ben," sagde æslet, "hvad er der i vejen." - "Nu har jeg spået godt vejr til vor frue hver dag," sagde hanen, "men alligevel skal der koges suppe på mig i morgen, fordi det er søndag, og der kommer fremmede. I aften skal hovedet hugges af mig, og nu skriger jeg, så længe jeg kan." - "Kom her, rødtop," sagde æslet, "gå med os til Bremen og bliv spillemand. Du lader til at have en god stemme, så når vi fire slår os sammen, må det da kunne blive til noget."

De kunne imidlertid ikke nå Bremen på en dag, og om aftenen kom de til en skov, hvor de besluttede at blive om natten. Æslet og hunden lagde sig under et stort træ, katten og hanen sad oppe mellem grenene, hanen helt oppe i toppen, fordi den troede, der var sikrest. Før den satte sig til at sove, så den sig om til alle sider, og da den syntes, at den så lys skinne i det fjerne, kaldte den på sine kammerater og sagde, at der måtte vist være et hus i nærheden. "Så går vi derhen, for her er ikke rart," sagde æslet. Hunden syntes også, at det kunne gøre godt at få et par ben at gnave. De begav sig så på vej, lyset blev stadig større og til sidst stod de udenfor et klart oplyst røverhus. Æslet, der var den største, gik hen og kiggede ind ad vinduet. "Hvad kan du se," spurgte hanen. "Et dejligt dækket bord," svarede æslet, "og røverne sidder og gør sig til gode." - "Det var noget for os," sagde hanen. "Ja bare vi var derinde," sukkede æslet. Dyrene lagde nu råd op om, hvordan de skulle få røverne jaget ud, og til sidst fandt de ud af det. Æslet stillede sig med forpoterne i vinduet, hunden sprang op på dens ryg, katten klatrede op på hunden og hanen fløj op og satte sig på kattens hoved. I samme øjeblik begyndte de med deres musik, æslet skreg, hunden gøede, katten mjavede og hanen galede, og så styrtede de allesammen ind gennem vinduet, så glasskårene klirrende fløj til alle sider. Røverne for rædselsslagne op, og da de troede det var et spøgelse, flygtede de så hurtigt de kunne ud i skoven. De fire kammerater satte sig så til bords og tog for sig af retterne, som om de ikke havde fået mad i en hel måned.

Da de fire spillemand var trætte, slukkede de lyset og gik til ro. Æslet lagde sig på møddingen, hunden bagved døren, katten i kakkellovnskrogen og hanen fløj op på hanebjælken. De var trætte af den lange vej, og det varede ikke ret længe, før de faldt i søvn. Ved

midnatstid da røverne så, at lyset var slukket og alting lod til at være roligt, sagde anføreren: "Vi skulle dog ikke have ladet os skræmme så let," og han bød nu en af sine mænd gå hen og undersøge huset. Manden gik ud i køkkenet og ville tænde lys, og da han troede, at kattens gloende øjne var gnister, stak han en tændstik ind i dem for at få ild. Men katten forstod ikke spøg; den sprang lige i ansigtet på ham og kradsede ham. Han blev ude af sig selv af angst og ville løbe ud ad døren, men hunden bed ham i benet, og da han kom forbi møddingen, gav æslet ham et ordentlig spark. Hanen var imidlertid også vågnet og gav sig til at gale af alle kræfter. Men røveren løb, så stærkt han kunne, tilbage til anføreren og sagde: "Der sidder en forfærdelig heks inde i huset. Hun har kradsset mig i ansigtet, og udenfor døren står der en mand, som stak mig i benet med en kniv. I gården ligger der et stort uhyre, som slog løs på mig med en trækølle, og oppe på taget sidder dommeren og råber: "Skaf mig fat på den tyveknægt." Så løb jeg så hurtigt jeg kunne." Røverne turde nu ikke vende tilbage til huset, men spillemændene syntes så godt om at være der, at de blev der resten af deres liv. Og den der sidst fortalte det, hans mund er varm endnu.

